

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵਾਹਿਆਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਾਇਲ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਥਿਆ ਅਹੰਕਾਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਲਵ ਹੋਵੇ। ਕਦੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਖਾਰੇਪਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ਖਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਉਮੰਗ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਆਦਿ ਦੀ ਸਭ ਵਾਹਿਆਤ ਗੱਲਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੰਮਪ੍ਰਵੈਮੈਂਟ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਹੀ ਵਰਲਡ ਸਪ੍ਰਿੰਗੂਅਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖ਼ਾਸ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੜੀ ਰਾਇਲ ਹੋਸਟਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਰਾਇਲ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਉੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਾਏ? ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੋਹਣਾ ਸੀ। ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗਪੜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਨਰ ਚਾਹਤ ਕੁਝ ਹੋਰ.....ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਠੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕੰਨ ਹੀ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ - ਇਹ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਬੜੀ ਰਾਇਲ - ਰਾਇਲ ਬੱਚੀਆਂ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲਈ ਜਾਈਏ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੱਢੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਖਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ “ਗ” ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜਾ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜੱਟ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਰੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਸਮਝਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਥੋੜੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬੜੀ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦਾ ਡੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਨਸ਼ਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਥਿਆ ਅਹੰਕਾਰ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਹੋਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਵ ਮੈਰੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਗਾਈ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਾਂਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਅਜੁਨ ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਛੀ - ਛੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਚੌਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਿਜੂਵਿਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਗਲਾਂਸ ਚੌਜ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਹੀ ਪਾਰ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਇਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹੇ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਵੇਖੋ ਕੋਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ! ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ - ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਝੋਪੜੀਆਂ ਲਗਾਕੇ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਹੁਣ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹੋ। ਜੇ - ਜੇ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ! ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਜਦੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੀ ਹੈ? ਇਸ ਝੁੱਗੀ (ਸ਼ਰੀਰ) ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਗੰਦੇ ਨਾਲੇ ਤੋਂ

ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਵੱਛ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਆਕੇ ਥੱਲੇ ਪਏ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਸੁੱਧ ਸੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਾਏ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ! ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ! ਪਾਂਡਵ ਗਵਰਮੈਂਟ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਤਮਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਣਾਓ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲਾਤ ਬੜੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਬੱਚੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਬਾਕੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਉਲਟਾ ਨਸ਼ਾ ਨਾ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਕੌੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਪੌੜੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਕੱਲ ਮੌਤ ਆਇਆ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਨਾਲ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਗੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਲ ਬਨਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੁਧਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣਾ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬੜਾ ਗੁਪਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਗੁਪਤ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਨੇਨ - ਵਾਰਿਅਰਸ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਵਾਰਿਅਰਸ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗੁਪਤ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੰਕ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮੈਲ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਿਲਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਈ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਕਾਇਦਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਲਸੇਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਾਈ ਹੋਲਸੇਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਦਹੇਜ਼ ਗੁਪਤ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ੋਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਪਤ ਦਾਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਅਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਵੇਖਣ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਹੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਗੁਪਤ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਹੇਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਗਰ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਜੜ੍ਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਮਾਇਆ ਸਭਨੂੰ ਉਲਟਾ ਲਟਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਹੌਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ? ਭਰਾ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦਾ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁੱਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ - ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਭੁੱਲ ਕਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕੋਣ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਭੋਜਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਭਾਵੇਂ ਸਤੁਤੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਕਿੰਨੇ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਫੇਰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਤਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਗੁੱਲ - ਗੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਏ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਫੁੱਲ (ਨਸਾ) ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਾਹਿਆਤ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੜੇ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਤ ਬੜੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਾਇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਸਟਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਗੁਪਤ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਦਾਤਾ ਬਣ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਭਵ :

ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਚਿੰਤਨ ਜਾਂ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰਵ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਦਾਤਾ ਹੀ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੋ।

*****